

C.1.10 Domácí úkoly přispívají k učení všech.

C.1.11 Všichni studenti se účastní mimoškolních aktivit.

C.2 Mobilizace zdrojů

C.2.1 Rozdíly mezi studenty se využívají jako zdroj pro výuku a učení.

C.2.2 Plně se využívají odborné znalosti zaměstnanců školy.

C.2.3 Zaměstnanci školy vytvářejí zdroje na podporu učení a zapojení.

C.2.4 Zdroje v komunitě jsou známy a využívají se.

C.2.5 Školní zdroje jsou spravedlivě rozdělovány, aby podporovaly inkluzi.

Ke každému měřítku je dále připojena řada autoevaluačních otázek. Nástroj také obsahuje dotazníky pro učitele, další zaměstnance školy, žáky, rodiče a zástupce zřizovatele školy. V dotaznících respondenti ke každému měřítku uvedenému ve výčtu výše přiřazují hodnocení na třístupňové škále: *rozhodně souhlasím, spíše souhlasím a nesouhlasím*. Dále jsou respondenti požádáni, aby vypsali tři změny, které by rádi ve škole viděli.

Využití nástroje

Ukazatel inkluze Boothe a Ainscowa byl v českém překladu vydán organizací Rytmus v roce 2007. Poté byl představen jeho britským vydavatelem Markem Vaughanem v Praze na Pedagogické fakultě UK a také na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy v roce 2008. Tony Booth, jeden z autorů, pak navštívil Českou republiku v rámci Týdne pro inkluzi v listopadu 2013. Organizace Rytmus má ministerstvem školství akreditovaný kurz dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků pro práci s Ukazatelem inkluze a pravidelně ho nabízí školám k využití. Dosud však nebyl realizován, jelikož zájem byl vždy jen parciální (jednotliví zájemci). Pro kvalitní provedení evaluace samotnou školou prostřednictvím Ukazatele inkluze je nutná součinnost nejen pedagogů a vedení školy, ale i zástupců zřizovatele školy a rodičů. Není nám známo, že by nějaká česká základní škola systematicky pracovala s Ukazatelem inkluze.

Ukazatel inkluze hodnotí všechny charakteristiky školy uvedené v oblasti 6. Jak bylo zmíněno výše, jeho efektivní využití vyžaduje součinnost všech pracovníků školy a současně i externích partnerů (rodiče žáků, zřizovatel), což může být pro některé školy důvodem k nevyužití tohoto nástroje v rámci vlastního hodnocení. Určitou nevýhodou nástroje snižující objektivitu získaných informací je skutečnost, že nepoužívá jako metodu sběru dat pozorování a opírá se výhradně o informace získané prostřednictvím autoevaluačních dotazníků určených stanoveným skupinám aktérů vzdělávání (učitelé, nepedagogičtí zaměstnanci, žáci, rodiče, zástupci zřizovatele). Výsledky tedy odrážejí názory těchto aktérů, které nemusejí nutně odrážet skutečnou praxi.

4.1.2 Nástroj pro evaluaci školy v oblasti inkluze

Autor nástroje: Monika Tannenbergerová

Nástroj pro evaluaci školy v oblasti inkluze je odvozen z Ukazatele inkluze (Booth & Ainscow, 2007) a z klasifikace Sandwell Inclusion Quality Mark (Sandwell Metropolitan Borough Council, 2010). Byl vyvinut jako disertační práce Moniky Tannenbergerové na Masarykově univerzitě v roce 2013. V konečné podobě byl použit na 36 základních školách. Nástroj je kombinací externího hodnocení a autoevaluace pedagogických pracovníků školy. Nástroj zkoumá školu ve čtyřech dimenzích. V každé dimenzi se konstruují součtové indexy – tedy kvantitativní míry daných aspektů. Nástroj zkoumá abstraktní i praktické stránky inkluzivního vzdělávání. Dimenze *Podmínky* a dimenze *Praxe* pokrývají praktické aspekty inkluzivního